

1. УВОДНЕ НАПОМЕНЕ

Настанку радног законодавства у Републици Српској претходила је посљедња фаза* развоја радног законодавства у Социјаластичкој Федеративној Републици Југославији (СФРЈ) и Социјалистичкој Републици Босни и Херцеговини (СРБиХ). Ту фазу обиљежили су Закон о основним правима из радног односа ("Службени лист СФРЈ", број 60/89 и 42/90) и Закон о радним односима ("Службени лист СРБиХ", број 20/90) донијет на основу савезног закона. Према концепту уређивања радних односа, предмет савезног закона била су основна права из радног односа, а предмет републичког закона начин остваривања ових права, кроз норме које су служиле за аутономно уређивање радних односа.

Прије настанка радног законодавства у Републици Српској, наведени закони су били на снази, у складу са чланом 12 Уставног закона за спровођење Устава Републике Српске. До доношења одговарајућих закона Републике, примјењивани су закони и други прописи СФРЈ и СРБиХ. Услов за примјену био је да закони буду у складу са Уставом Републике Српске и да нису у супротности са законима и другим прописима донијетим на основу Устава. Тако је обезбијеђен континуитет радног, законодавства на територији Републике у периоду послје ступања на снагу Устава. Истовремено, обезбијеђен је континуитет развоја радног законодавства и радног права у Републици у односу на претходно раздобље развоја радног законодавства у СФРЈ и СРБиХ и у односу на историјски развој радног права, од настанка и развоја током прошлог вијека, до реформе на почетку овог вијека.